

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/80/2018
Identifikačné číslo spisu:	1312203578
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1312203578.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J., bývajúceho v C., časť V. zastúpeného JUDr. Jozefom Šimkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, ul. Jána Derku č. 18, proti žalovanému Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova č. 8, IČO: 30 845 572, o zaplatenie 3 229 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44 C 31/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. septembra 2017 sp. zn. 14 Co 137/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. novembra 2012 č. k. 44 C 31/2012-90 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia 3 229 € titulom doplatenia platu ako rozdielu medzi platovými triedami 8. a 9. za obdobie od 15. apríla 2009 v sume 65,50 € mesačne a od 15. decembra 2009 v sume 90,48 € mesačne. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca pri vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 1. novembra 2007, kedy bol vymenovaný do funkcie hlavný radca - riaditeľ Územnej vojenskej správy Trenčín v odbore 1.01 riadenie štátnej služby, bol zaradený do 8. platovej triedy s výškou funkčného platu 27 640 Sk, ktorý bol s účinnosťou od 9. septembra 2011 zvýšený na 1 054 €. Pri porovnaní pracovných činností spadajúcich pod 8. a 9. platovú triedu a na základe dokazovania zameraného na zistenie, aké pracovné činnosti žalobca vykonával, dospel k záveru, že žalobca bol správne zaradený do 8. platovej triedy, pričom žalobca neuviedol žiadnu konkrétnu pracovnú činnosť, ktorá by svojim obsahom, rozsahom a náročnosťou zodpovedala charakteristike činností uvedených pre 9. platovú triedu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 12. septembra 2017 sp. zn. 14 Co 137/2013 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na

náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako i jeho právnym posúdením veci. Námitku žalobcu uvedenú v odvolaní, že určením najnáročnejšej činnosti v opise činností jeho štátnozamestnaneckého miesta - koncepčné, systémové alebo metodické činnosti vo vymedzenom úseku štátnej správy, mu žalovaný už dňa 8. apríla 2008 jednoznačne, formálne aj vecne stanovil zaradenie do vyššej 9. platovej triedy, nepovažoval za opodstatnenú. Poukázal na to, že v zákone č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe, ktorý bol platný do 31. októbra 2009, bola 8. platová trieda v prílohe č. 1 charakterizovaná takými činnosťami, ktoré zodpovedali opisu činností štátnozamestnaneckého miesta žalobcu. Ani po 1. novembri 2009, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe žalobca nemal v opise najnáročnejších činností také činnosti, ktoré by zodpovedali platovej triede 9. Podľa názoru odvolacieho súdu je rozdiel medzi koncepčnou a systémovou činnosťou vo vymedzenom úseku štátnej správy podľa 8. platovej triedy a koncepčnou a systémovou činnosťou vo vymedzenom úseku štátnej správy podľa 9. platovej triedy. Takúto činnosť, ktorá by zodpovedala platovej triede 9. žalobca vykonávať nemal a ani ju nevykonával, nakoľko koncepčná a systémová činnosť žalobcu bola obmedzená len na vymedzený úsek štátnej správy.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Za právne významnú otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená a od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorú odvolací súd vyriešil nesprávne, považoval otázku, či pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúce, akú najnáročnejšiu činnosť mal zamestnanec podľa opisu činností vykonávať alebo akú činnosť zamestnanec aj skutočne vykonával. Trval na tom, že ako riaditeľ Územnej vojenskej správy Trenčín bol povinný vykonávať koncepčné, systémové alebo metodické činnosti vo vymedzenom úseku štátnej správy na úrade s celokrajskou pôsobnosťou a v tejto súvislosti vydávať aj príslušné rozhodnutia, ktoré zodpovedajú činnostiam zaradeným do platovej triedy 9. tak podľa zákona č. 312/2001 Z.z. ako i zákona č. 400/2009 Z.z. Preto navrhol, aby dovolací súd rozsudky oboch súdov nižšej inštancie „zrušil“ a žalovaného zaviazal mu zaplatiť 3 373,50 € s prísľusenstvom.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny a navrhol dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Žalobca v dovolaní zastáva názor, podľa ktorého prípustnosť jeho dovolania vyplýva z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu, že dosiaľ dovolacím súdom nebola vyriešená právna otázka, či pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúce, akú najnáročnejšiu činnosť mal zamestnanec podľa opisu činností vykonávať alebo akú činnosť zamestnanec aj skutočne vykonával.

6.1. Dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že danú právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil.

6.2. K právnemu záveru, či pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúce, akú činnosť mal zamestnanec podľa opisu činností vykonávať alebo akú činnosť zamestnanec aj skutočne vykonával, dospel dovolací súd už vo viacerých rozhodnutiach. Napríklad v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 288/2012 uviedol, že pri skúmaní zaradenia zamestnanca do platovej triedy treba porovnať pracovné činnosti vykonávané zamestnancom podľa dohodnutého druhu práce s opisom pracovných činností uvedených v katalógu, pričom rozhodujúca je najnáročnejšia pracovná činnosť, ktorú zamestnanec vykonáva. V rozhodnutí 4 Cdo 5/2007 dovolací súd zdôraznil, že pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúce len jediné kritérium, a to ním vykonávaná najnáročnejšia pracovná činnosť. Zhodný záver k uvedenej otázke zaujal aj v rozhodnutí 3 Cdo 31/2008; aj podľa tohoto rozhodnutia pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúca ním skutočne vykonávaná práca.

6.3. Žalobca teda neopodstatnene tvrdí, že predmetná otázka nebola dosiaľ dovolacím súdom vyriešená a že jeho dovolanie je preto prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

7. So zreteľom na uvedené, t. j. pre nesplnenie predpokladu prípustnosti dovolania spočívajúceho v nevyriešení dovolaním namietanej právnej otázky rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP; rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.